

چوارخشته کیه کانی حه کیم عومهری خه بیام مامۆستا هه ژار - ی موکریانى کردوو یه ته کوردی

تیریژ که به رۆژ و پیل به ده ریا دریا
له و رۆژه وه گۆل پیکه نی، بولبول گریا
خوا نووسی له چاره ی رهشی ئیمهش به شمان
ژینیکی هه ژاری پر له خۆزیا و بریا

گریا گۆلی بۆ گۆلاو سه ر ئاگر نریا
ئه م بۆن و به رامه یه م نه بووبا بریا
نرخى هونه ر و جوانیه ده بیا گه ردوون
کى پیکه نی جاریکى، هه زار جار گریا

بیهووده یه بیر و خه م، دلت خوش که برا
پرسیار نه کرا، به شت درا هه رچی درا
تۆ هیشته نه هاتوویه جیهان رۆژی به ری
ئه و رۆژه ده بوو بچیه ده ر، دیاری کرا

بهس ههڻ بھولئ به دهوری پیس و پاكا
تا كهنگئ به شوین هه موو خراپ و چاكا
گهر زه مزه می، یان دایینئ ئاوی ژیانئ
ناچاری ده بی رۆچی به سینه ی خاكا

مردن چیه؟ كهس تینه گه یی تا ویستا
تهورات و زه بوور، تا ده گه یه ئاویستا
زۆر كهس له ژیان دواوه زانایانه
بۆ باسی مهرگ گیل و نهزان راویستا

بیستوومه به ههشتئ هه یه حۆری تیدا
رووباری شه رابی پاکی ده روا پيدا
من لیڤه مه ی و یاری په یاکه م چ ده بی؟
دهسکه وته كه ههر یه كن به ههر دووک ریدا

ئه و رۆژه خودا سانی گیانی رانا
دهیزانی به کرده و هم، خودایه و زانا
ههر خۆیه تی دایناوه هه له و سه ریچم
سووتانی جه هه نده می له بهرچی دانا!؟

گۆیا له جه هه نده من ئه قیدار و مه ست
به م واته یه پیکه نیم و گۆستی خۆم گه ست
جیی چه ند کهری کولکنه ئه گهر وابی به هه شت

یان چۆل و بیابان و کپه وهک له پی دهست

بیرت دی عهبا ی پیوه بوو جی باری لمت؟

ئهو بیر ی له دهریای پر و پوچا نوقومت!

ریشته له دواوه هاته دهه بوو به کلک

نینۆکی دهس و پیت خر و پر بوونه سمت

گیژی له خهیاڵات و گلهی بهختی رهشت

رپویره ههتا به جاری نهبراو بهشت

دهس بگره به بهندی سهه و پرچی جوانیک

تا ههلهوشینراوه ههموو بهندی لهشت

لهو کۆشک و سهرایه دا که جهه جامی گرت

رپوی ترهکیوه، مامز ئارامی گرت

بارام که ههموو ژیا نی خۆی گۆری دهگرت

دیت به چ جۆری گۆری بارامی گرت؟!

رپم کهوته گولستانهوه لای بولبولی مهست

به چریکهیی پیی گوتم گهلی راز و مهبهست:

تا گول نهوریوه تا لهشت نهبوه به گل

وهک گول به دهمی، دهه به بزه و پیاله به دهست

مه یگپر دهوه ره به خیری چاوی کالت

دل تینووہ جەرگم رەشە چەشنی خالت
 وا تۆبە بەسەر یەکا شکا وەک پرچت
 بۆم تیکە مەیه ک لە رەنگی کولمی ئالت

ئە ی شووشە بنازم بە دلی خاوینت
 تاوم بەدەری بە ئاوی خەم تاوینت
 دەستم بەر ئەدەم لە ئارەزووی دوور و درێژ
 مەگێر لەوہلا دەستی من و داوینت

هاتوو مە جیہان چم بە چ کرد؟ تی گە ی: ہیچ
 هەر بنج و بناوانی جیہان دەرخی: ہیچ!
 پرووناکیدەرم، شەمم، کە فووم لی کە ی: ہیچ
 نەینۆکی دەسی جەمم، لە بەردم دی: ہیچ!

ئەو خوایە کە گەردوون و زەوی بەرپا کرد
 ئەو پۆژە مەکو ی دەرد و خەمی پەیدا کرد
 وەک پۆژد و چنۆک هەرچی بە نرخ و جوانە
 هینای بە پەلە و گورجی دەخاکی راکرد

پۆژگاری مۆ تیا ژیا بوو، رابرد
 ئاوی بوو بە جۆ دا چوو، با بوو، رابرد
 هەرگیز مەلی وابوو، واچوو، خوش نایەتەوہ
 گەر تال و زەبوون ژیاوی، چا بوو رابرد

باش رینگه دهچووم یا خو گلابم ، رابرد
 گهر دووره پهریز بووم و تهبا بووم، رابرد
 ترسم ههیه بۆم بیته ژمار رۆژی ژمار
 ئەو ژینه که بی یار و شهراهم رابرد

لهش ناسک و لاوچاکی وهها ههن کچ و کوپ
 گول دپکه بهرانبهری بکهی، بیکهسه دور
 گهر دوون که به دانسته دهیانکا وهک شیت
 تیکیان ههڵ دهشیلێت و دهیان کاتهوه قور

ئهم گۆزه وهکوو من بووه، دلدار و ههژار
 جارێکی دلی خوش بووه، سه دجار خه مبار
 ئەو ههنگل و دهسگره ی له ملیا دیوته
 دهستی بووه زۆر خراوته سه ر ملی یار

پهنديکی مناله کهت بده مامه ی پیر
 با بازی به خاک و گل نهکا، ژیری به بیر!
 بیژنگی له دهس ده رینه! بهس دای بیژی
 که لله ی سه ری پاتشا و میر و وه زیر

سه رخوش به به مه ی، له سه ر ده راویژه که سه ر
 ئەم کورته ژیا نه پێی خه مانێ مه خه به ر

بهس گيژ و نهزان و هيپر به، خو تو زيپر نى
ژير خاك بکري، دووباره بت هيڻنهوه دهر

بهس گيژ به له ناو پيښ و شەش و حەوت و چوار
مەى فرکه! دەتاوييتهوه وهک بهفرى پار
نەت زانى له کويوه هاتگى رپوژى بهري
ناشزاني بهرهو کوي يه بهري پاشه ههوار

تا کهنگى خەريکى پيښ و چواران مەيگيپر
دلخوشي بده به کوپى ياران مەيگيپر
ژين کورته ئەوهى نايەنى خەم دابگرين
بۆم تیکه به يادى چاوخوماران مەيگيپر

خولامهده، دهى! باده که با بى مەيگيپر
بهرمال و جبهت گرهو له لابی مەيگيپر
گوئى بگره لهمن: هەرچى مهلا و شينخ گوتيان
ده گوئى مەگره، لات وهکوو با بى مەيگيپر

جاريكى به مەستى عەرەبيكى پيخواس
نەيزانى له لوکى هەمزە راساوه به داس
مەى بۆيه حەرام کراوه، سا سهيرى کهن
کورد بۆيه دهلي له هەمزە چى داوه هەباس؟!

بۆ گۆزه کرین دهچوومه لای گۆزه کهریک
 سه د گۆزه به من پیکه نی! هه ر یه ک له بهریک
 ئیمه ی وه کی خۆت ده به ی! سبه ی نی خۆشت
 وه ک ئیمه ده بی به گۆزه ، لای بیخه بهریک

رابطیره به سه ربه رزی به نان و ئاوپک
 سه ر دامه نه وینه بۆ هه موو ناپیاوپک
 له م ژینه که هه ر ده میکه دیت و ده روا
 مه ردایه تی مه فروشه له پیناو تاوپک

ئای خۆزگه ببایه جیگه بۆ سانه وه یه ک
 له م رپگه یه دووره سوور و پیچ دانه وه یه ک
 سه د خۆزگه له پاش نه مان وه کوو سه وزه گیا
 بکرایه له گل هومیدی هه لدانه وه یه ک

خه و به سییه به یانه ههسته چاو کالی شه پال
 گفتیکی شیرین بکه مه زه ی باده ی ئال
 کاروانی ژیان ده ئازو ی روو به نه مان
 ها کا من و تۆش ده بی نه وه خه ون و خه یال

ئه م ژینه که راده بری، چ شیرین و چ تال
 تووش بی به مهرگ، چ ده ربه ده ر بی چ له مال
 بی خه م بژی! خۆش به! پاشی مهرگی من و تۆش

بئ پسانه وه دین رۆژ و شهو و مانگ و سال

بۆ بیرى بهههشت و ئاگرئ كهوتیه چال
خۆشتر له خهیاڵی شیرنه بادهی تال
بهس ترس و هومیدی بئ نیشان و بهلگه
پیشینه دهلین: كهس به خهیاڵ نهبوه به مال

كوامهی؟ برهوی خهه و خهیاڵ و خهوه كهه
وا پروو به مهرگ گلۆر دهبی رهوپروه كهه
ئهو خشتی له خاكی من دهی پیژن
نیزیکه بچیته چینی خانووی نهوه كهه

ئهو رۆژه كه مردووم و له دنیا نابم
ئهو كاته كه لهش تۆز و گلی بهر با بم
خاکم بکه نه گۆزه له ، بۆ مه یخانه
تا مل پری مهی بکهن ، لهوانه م رابم

گۆزیک له دهسم شکابوو ، ئهو گریا بۆم
خهه دات نه گرئ منیش یه کیکی وهك تۆم
زۆر جار منیش وهكو تۆ گۆزه دهشکاند
تۆش رۆژی دهبی به گۆزه دهشکیی وهك خۆم

ئهه پیاله وتی كه هاته سهه لیوانم

شا بووم و گهلی وه ک تۆ له ژیر فهرمانم
له خواردنه وه ما دهفر و پیاڵه م زیڕ بوون
وا ئیستی پیاڵه م و به سهرخۆشانم

مه یگێڕ وه ره مه ی ئال بده با بینۆشم
شه شدانگی به ههشت به شووشه یه ک دهفرۆشم
فهرمووته: له پاش مهرگ به ره و کوی دهم بهن؟
سهرخۆش که دهپۆم، کیوه بچم دلخۆشم

ئاخ خۆزگه له مردنا به مه ی شۆراوم
ژیر سیبه ری مه یخانه یه ک نیژراوم
کی پۆژی قیامه تی منی دیته وه بیر
هیچ بۆم نه گه پری، له چۆمی مه ی خنکاوم

مه یگێڕ بگه پییم! له بی مه یی مارپووتم
توورم بده کووپه وه له دووریت سووتم
گۆرم له په نا په زان بکۆلن. په زه وان،
ههلبهستی له په لک و داری میو تابووتم

چاو جوان ده مه پۆ تیری دلم بت بینم
گۆل چین؟ که له سه ر پوو مه تی تۆ گۆلچینم
داخم که هه بی له گێژه لووکه ی مه رگه
وه ک په لکه گۆلی هه لده وه ریننی ژینم

دهم بینى كه خه مبار و كز و داماوم
 وا بیر مه كه وه له مهرگ و كهس ترساوم
 مردن كه له رپمه ، ههر ده بئ ، ناترسم
 ژاكاوى ئه وهم به ئاره زوو نه ژياوم

ههر چه ندی بلیی به به ژن و بالآ جوانم
 پروومهت گول و چاو كه ژال و لیو قه يتانم
 وه ستایی كه وای له خاك و گل دارشتم
 نیازی له مه چی بوو؟ بۆچی كرد؟ نایزانم

هات و چوو به بیهووده منالی و جوانیم
 پیر بووم و به بی داخه كه م و خۆزیا نیم
 شاگردی زه مانه بووم و زۆریش چه وسام
 وه ستام له هه موو كار و له هیچ وه ستا نیم

بۆ هاتمه سهر زه وی و له بهرچی چوونم؟
 به هره ی چ بوو بۆ خودا نه بوون و بوونم؟
 هاتووم و ده چم بی وه بزانه بۆچی ؟!
 پاش مردنه كesh دووره ده راوی پروونم

له م بیخه بهری خۆمه كه ساس و ماتم
 بیهووده ده بووری دهم و سات و کاتم

من بيم و نه بيم جيهان وه كوو خوى وايه
مه يگير وه ره ليكي ده وه من بو هاتم؟

هاتن به دهسى خوم نه بوو هينايانم
دهرچوونه دهريش چون و كهيه؟ نازانم
سه د خوزگه نه هاتبام ، نه چووبام ، نه بيام
له م گيره و كيشه دا ره حهت با گيانم

پاك هاتمه سهر زهوى و دهروم ، ناپاكم
خوشيم كه نه دى هه ميشه بوى خه مناكم
سويراوى چه مم كللى دلى نيلا داوم
ژيانيشه به با دا چووه تووزى خاكم

خوا داوى دهناوه داوى ئه و با ناده م
ده عبايه كى گرت و ناوى لى نا ئاده م
راوى ئه وه ، داوى ئه وه ، دانهش هى ئه و
دهمخاته تهله و گهركيه خوشم لاده م

گيراوه قورم ، خرامه قالب ، خستم
بادراوى يه كى ترم كه خام ، گستم
چاتر له وه بم كه هه م ، له دهستم نايه
خوا روژى به رى به و كله چاوى رستم

دهسكاری خودایه خۆم و ئاكاریشم
 بۆ ههرچی دهچم له دهستی ئه‌و دا پریشم
 هیچ کاری به دهست خۆم نییه ، ههرچی دهیکه‌م
 ئه‌و پیمی ده‌کا ، هیشته گوناهاپریشم

به خویندنه‌وه کراوه فرچک گیانم
 زانسته مژیم و بۆته ئاو و نانم
 حه‌فتا و دوو ساله بیر ده‌که‌م ، ده‌خوینم
 وا تازه ده‌زانم چ له هیچ نازانم!!

زۆر کۆلکه مه‌لا و شیخ هه‌یه ریم پی ده‌گرن
 لایان هه‌له‌یه له ژینی خۆشم بدویم
 خزمینه ! نه‌زانین چ به‌لایه‌کی زله
 هاتوومه جیهان ده‌بی نه‌زانم من کیم!

رپۆژ گه‌وریه ، چۆن به تۆپه قور و هه‌شیرم
 زانام به گه‌لی نه‌ینی ، خۆ ده‌بویرم
 زۆر پر له گه‌واهیراته ده‌ریای بیرم
 ده‌رخستن و شانسانی به که‌س ناویرم

سه‌رکۆنه‌که‌ران ده‌لین که : مه‌ستی باده‌م
 من گوێچکه به‌وان ته‌وس و توانجان ناده‌م
 سه‌رخۆشم و مه‌یخانه په‌رستم بۆچی؟

هه ربۆیه که خو له خۆپهرستی لادهم

جار جاره په نا به مهی ده به م، ناچارم
خه مبارم و پیم ده لێن که تاوانبارم
خۆزی وه کوو مهی درۆ و دزیش مهستی ده کرد
مه ردیکم ده ویست که بیگوتایه وشیارم

چم داوه له کفر و چم داوه له دین؟ من ژیرم
مه یخانه و مه یفرۆشه ته کیه و پیرم
مارهت چییه؟ پرسیم له جیهان، که یفه گوتی
پروو خوشی؟ هه والی تۆم و، زویری؟ زویرم

با ههستم و چاومهست و مه ییکی جور که م
بهس زهردی خه مان بم و به مهی پروو سوور که م
لایچی به پرووی هۆشی بزۆزم دادهم
با تاوی له خه و راچی له خۆمی دوور که م

چاومهسته دههسته بیره لام خونچه گوڵم
ماچم دهیه ، بم دوینه ، مه شکینه دلم
له م دهفری مهیه ت کاسه یه کم بۆ تیکه
تا نه بووه به دهفر و کاسه و گۆزه گلّم

مه یگێر وهره لام چ ده ربه سی به دناویم؟

پاراوکه دلم، سیس و کزی بی ئاویم
مه‌پوانه که پیرم، ده‌می سهرخوشم که ی
پیم وایه شل و شه‌نگه نه‌مامی لاویم

ئهم جاره په‌لاسی شهرم و دین پاره ده‌که‌م
ئهم ده‌ردی هه‌ژارییه‌م به مه‌ی چاره ده‌که‌م
سی به‌رده ده‌نیمه مستی بیری پیرم
کیژی ره‌زی رووسووری تری ماره ده‌که‌م

هیشتا له به‌هه‌شتا ده‌گه‌را باباده‌م
له‌و رۆژه‌وه من ئوگری جامی باده‌م
ئه‌و تلته که پیری مه‌یفرۆش ده‌ی ریژی
تۆزیکه به زیڕ و گه‌نجی قاروون ناده‌م

مه‌یگێڕ وهره به‌رمال و جبه‌ی ده‌فرۆشم
ریشم له گره‌و ده‌نیم و شه‌ی ده‌فرۆشم
ته‌زییحی ده‌سم که داوی فیلبازانه
هه‌رکه‌س ده‌یه‌وی به‌ چۆری مه‌ی ده‌فرۆشم

گیانی منه مه‌ی که بی ئه‌وم بی گیانم
ژانم له دلایه باده‌یه ده‌رمانم
هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ لام خوشه که مه‌یگێڕ بیژی:
هه‌ر دوو فری دی؛ بلیم به‌سه و ناتوانم

مه‌ی کووپه‌یه‌ک و گوشت و مه‌زه و نانی گه‌نم
 جوانی به‌ته‌نی له چیمه‌نی بیته کنم
 ماچی ده‌می مه‌ی نوشی له سه‌رخوشی دا
 وه‌بزانه که مه‌زن و میری ئەو ناوه منم

مه‌یگێر به دووچاوه مه‌سته‌کانت مه‌ستم
 تۆم لابی له دوو جیهان به‌چی ده‌ربه‌ستم
 هاواری له پیری ده‌ستگیره ده‌رویش
 من پیرم و تۆم ده‌وی که بگری ده‌ستم

مه‌روانه په‌شیو و لیو به‌بارم ، نه که‌مم
 به‌رزم له هه‌ژاریا چیا‌ی سه‌ربه‌ته‌مم
 هه‌رک‌ه‌س له سه‌ری‌که‌وه خودا پێداوه
 من خاوه‌نی شه‌شدانگی کو‌ل و ده‌رد و خه‌مم

مه‌یخانه په‌رست نه‌بووم و تووشت کردم
 به‌و پیرییه به‌ره‌و پیری ئەقینت بردم
 پرووینی که لیلاوه تکا ، تۆبه شکا
 دینداری که په‌نگاوی ریا بوو ، شردم

کاروانه ژیان ، گه‌ره‌ک به‌له‌ز به‌م ، پراکه‌م
 میوانی شه‌وی درێژی ژیر ئەم خاکه‌م

گیانم دهردهچوو ، وتم وچانیک ، فهرمووی :
دیواری لهشت شکسته چۆن بار ناکهم

دلدارى چ یاره؟ فیره سهودای کردم
بروانه له چاوی سوور و پرهنکی زهردم
نرخى بزهیهک باره له سهر لیوانم
پارسهنگه دلّی گهرم و ههناسهی سهردم

کى تا سبه دلّیایه بۆ مان و نه مان
ئهی مانگه وه ره له دلّ دهراوێژه خه مان
خۆش مانگه شه وه ، ههلی مه یه و مه ی بینه
تا تیشکی نه داوه مانگ له گۆرخانه که مان

دلتهنگی هه بی، ده بی به مه ی ژهنکی به رین
بۆ بیرى نه هات و هات چما خه م له به رین؟!
سۆزى که مهرگ ته پلى نه مانى لى دا
ئهمن و تۆ ده گه ل با به ده می هاو سه فه رین

له نویتى گلا په کوو... که نوستوو زۆرن!
به ر بیر و خه یال که من ، له بیرچوو زۆرن!
هه رچه ندی که ده پروانه بیابانى نه بوون
سه د هیندی ئه وانى چوون ، نه هاتوو زۆرن

داخم گه‌لی یار و خوشه‌ویستان مردوون
 له‌ش خاکی نیوان کۆمه‌لی دار و پەردوون
 چه‌شتمان له‌مه‌یه‌ک هه‌موو له‌ناو کۆری ژیان
 پیش ئیمه‌ به‌دوو سی پشوو مه‌ستی کردوون

گۆرخانه‌ نشینان که له‌ بن سه‌رپۆشن
 خۆپایی نییه‌ وه‌ها کپ و خامۆشن
 ئه‌ی خوایه له‌ کام باده‌یه‌ ده‌رخواردت دان؟
 بیهۆشن و بۆ هه‌تا هه‌تا سه‌رخۆشن

داخم ئه‌وی دێر هات و ئه‌وی که‌وناران
 هاوباه‌شی مه‌رگن و له‌ دنیا تاران
 که‌س نایه‌ته‌وه به‌ره‌و ژیان لێی پرسم:
 له‌ کوێ یه‌ بنه‌ و باری هه‌واری یاران؟

گۆر هه‌لکه‌نی من له‌ هیچ و پووج دلخۆشن
 خشتی گلی کۆنه‌ مردووان ده‌فرۆشن
 پۆزیش دی گلی من و ئه‌وان بکری به‌ خشت
 تا گۆری هه‌زاری تری پی داپۆشن

هۆ مامی هه‌ورگه‌ر! به‌سه‌ هه‌لکه‌ی دامان
 ئه‌و خه‌لکه‌ به‌ تو پیده‌که‌نن ، تیت پامان
 هه‌ر لاشی هه‌زاره‌ و سه‌ری شا و خونکاره‌

سوڤی دهدهی و دیکهیه دهفر و ئامان

پێک نایه ههتا سه‌ر له جیهانا گیر بوون
 زۆر شیتیه بی باده بژیم سیس و زه‌بوون
 ده‌س به‌رده له کۆن و تازه وو ترس و هومید
 دنیا که نه‌مام ، تازهیه یان کۆنه ، به توون

زۆری وه‌کوو مه‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر چاند و دروون
 بیهووده چ داگرم خه‌می بوون و نه‌بوون ؟
 پیالێکی پرم له باده بۆ تیکه وه‌خۆم
 هه‌رچی ده‌بوو بی و بیی هه‌موو هاتن و چوون

هه‌لسه به‌سه پیش خواردن و مل کزکردن
 مه‌ی تیکه بخۆین له باتی خه‌م بۆ مردن
 ئاکاری جیهان ئه‌گه‌ر وه‌فای تیدا با
 نۆره‌ت نه‌ده‌هات له‌وانی زوو رابردن

چ کراوه به‌ری ؟ نه‌ تۆ هه‌لی دینی نه‌ من
 له‌و باره به‌ راست نه‌ تۆی که ده‌خوینی نه‌ من
 چی بۆی ده‌گه‌رپین له‌ پشتی په‌ردیکه‌وه‌یه
 گه‌ر په‌رده نه‌ما نه‌ تۆی که ده‌نویتی نه‌ من

ئه‌ستیره هه‌مووی ئه‌گه‌ر درشت و وردن

ئاوان و دەرپۆن و دینهوه و لیک گردن
 لهبرانهوه نایه هاتوچۆی چوون و بوون
 تا خوا ههیه ههردهمیئی زان و مردن

ئهستیره و مانگ و رۆژ له عاسمانان
 هۆی گێچهڵ و مشت و مری زانایان
 چین و چ دهکهن؟ کێوه دهچن؟ چۆن هاتن؟
 خوشیان وهکوو من نهزان و سههرگهردان

شادی لهمهپایه پنجهی خهم خۆمانین
 هۆی زۆر و کهمی رهوا و ستهم خۆمانین
 راستی و بهزهیی و بهرز و نزم بوون ئیمهین
 قاشوولکه شکاو و جامی جهم خۆمانین

بههرهیی چ وهدهست کهوت له بوونمان گهردوون؟
 قازانجی چ دیته ری لهوانهیی مردوون؟
 هیچ کهس نیه لهم گێژه دهرم خا و بیژی
 بو بوون و ژیان و مان و بو مردن و چوون؟

پیاوانی به ژیری و هونهران دلخۆشن
 تامهزرۆ به ماست و دۆشن و نیر دۆشن
 وا باشه ئهگه دهکری نهزان و گیل بن
 کهس گێزه و تووریش به هونهر نافرۆشن

مانگی رهمهزان نزیکه و پیمان ئیژن
 مهی هه رچی ههیه بریژن و مه یچیژن
 من هینده دهخومهوه له کلکهی شابان
 مهست و کهله لا بوی دهکهوم تا جیژن

گهردوون له سهری دایه خه یالی بۆ مان
 هه ر وا ده گه پئی بکۆلی چالی بۆ مان
 ئاله و شه وه بیبا چ ده کا با بیکا
 مه یگیر شهوی خوشه تیکه ئالی بۆمان

زۆر کهس ههیه هه ر دهویژن و نایپیژن
 ئه و ئیمه به گیژ دهزانن و خویان گیژن
 گۆیا ئهوی کووپه مهی ده کا دینی نیه
 بۆ ئه و کهسی کووله کهی ده کا چی ئیژن؟!

هیندیک به خه یال له دین و ئایین ژیرن
 لایه ک به گومان له بی گومانی گیرن
 سهیری ده بی تی بگهن که هیچ تی نه گه یین
 که متر له سهری پیاز و په لکی سیرن!

دهنگ بیژ و کچی و گوشه یه ک په یدا کهین
 خوشی سه ر و دل له ماچ و مهی داوا کهین

نه هومیدی بهزه‌ی کهس و نه ترسی دوا پۆژ
با خاکی به با و ئاوێ به ئاگر داکه‌ین

خۆزگه‌م به کهسی نیشان و ناویکی نه‌بوو
له شوین پر و پوچ خه‌یالی خاویکی نه‌بوو
نه‌ک وه‌ک من و تو کونده به‌بوو ئاسایی
چاوی له قه‌لایه‌ک بوو، که‌لاویکی نه‌بوو

گه‌نجت ده‌وی ره‌نجی ده‌وی واهات، وا چوو
کێ گۆل ده‌چنی درکی له ده‌ستی راچوو
تا شانه نه‌بوو له‌ت له‌ت و جهرگی پاره
که‌ی ده‌ستی به کاکۆلی جوانیک داچوو

ده‌رویشیه‌که‌مان کیسه‌یه‌کی بی بن بوو
مه‌یگێری جوان رێبه‌ر و پیری من بوو
پیم وایه له مه‌یخانه ده‌بی وه‌ی بینم
ئه‌و ژینی له سووچی فیرگه دا لیم ون بوو

هۆزان و بلیمه‌تان و بیر پروون و پته‌و
بۆ بوون و ده‌چن؟ که‌س نه‌ ئه‌می زانی نه‌ ئه‌و
تاریکه شه‌ویک گه‌ران به‌بی ری و ، گێژ بوون
ئه‌فسانه‌یه‌کیان ئه‌هۆنی چاویان چوه‌ خه‌و

گەردوون که گەرا دژی نیازی من و تو
عاسمان بەمە چی، هەشت و حەوت بن یا نو؟
بەرم که لەشم بەمن چی هەرچی دەیخوا
مێروولە لە گلکۆ بی، چ گورکی کەژ و کۆ

پرسی لە مراوی، ماسییەکی لا برژاو
کوا تازە بلیی بە جوگە دا بێتەو و ئاو؟
پێی گوت بەمە چی؟ که ئێمە مردین، دنیا
دەریا بی، تراویلکە بی، یان هەور و ساو

وا مانگە وەسەر کەوت لە سووچی ئاسۆ
مە ی تیکە بخۆینەو و شەویکە و ئەمشۆ
دەس باوێ مەم، مەترسە مانگ ئاوا بی
زۆر دیتەو و سەر بدا لە گلکۆی من و تو

ئەو خۆلی که دیت چ زۆر چ تۆزکالێک بوو
کێل گەردەن و کولمە سوور و چاوکالێک بوو
شەرمی بکە تۆزی دەتەکینی بەرگت
ئەو تۆزە گلی روومەتی لیو ئالێک بوو

هەر پنجه گولێکی سوور لە گولزارێک بوو
ئەو سووریە خوینی دلی دلداریک بوو
هەر پەلکە وەنەوشەیه ک لە هەردی دەردی

خالیكه له سەر پروومه تی نازدارئ بوو

شهو فینک و دەر سهوز و وهها مانگه شهوئ
با بخۆینهوه کوا ههلیکی دی ههڵدهکهوئ ؟
مانگ ههردئ ، بههار دیتهوه ، تهنیا ئیمهین
دهمرین و دهبنه گیاو و گل لیر و لهوئ

تا ههل ههیه دلخۆش به، ژیان رادهبرئ
لهم خانوه رهشهی لهشه گیان دەر دهکرئ
ئهم کاسه سهرانهی که دهبنی، سۆزی
ژیر قاچ و قولی کاسه کهران رادهخرئ

هەر شهو بوو له مهیخانه دههات ئاوازی:
خۆشی له کهسیک له ئیمه مهی دهخوازی
بۆ مات و کزی؟ گهلیکی وهک تۆ گهردوون
کردوونی به تۆز و خۆلی سەر رپیازی

چاوجوان نه دهمی خهوه ده ههلبینه سهری
مهی تیکه له کووپه چهند قومیکم بدهری
هاکا قوری خاکی من و تۆش ههلشیلن
بکریتهوه کووپه مهی له کن گۆزه کهری

پرژاندی ههور له دهشت و دەر بارانی

بێ مه‌ی بی ده‌می تامی ژیان نازانی
 وا ئی‌مه له سه‌یری سه‌وزه‌زارین داخۆ
 سه‌وزه‌ی گلی ئی‌مه کێ بکا سه‌یرانی؟!

تای ماشه‌ری ژین به‌بی وچان هه‌لده‌کری
 زانا ئه‌وه‌یه: دلخۆش ده‌ژی بی خه‌م به‌ری
 مه‌یگێر خه‌می چیه‌ بو سه‌به‌ینه‌ی قیامه‌ت؟
 بۆم تیکه هه‌تا ده‌رفه‌ته ؛ شه‌و راده‌بری

لاویچی له مه‌ی سه‌د دل و سه‌د دین دینی
 هه‌ر تاقه قومیک مه‌مله‌که‌تی چین دینی
 چی خۆشه له سه‌ر زه‌وی وه‌کوو مه‌ی نابی
 تالیکه هه‌زار گیانی شیرین دینی

دلخۆشی ده‌دا مه‌ی و دلی خه‌م ده‌بری
 فرمیسکی ره‌زانه ، ئه‌شکی خه‌مبار ده‌سپری
 زۆر سه‌یره له لام که‌سیکی مه‌ی ده‌فرۆشی
 چی چاتری پی ده‌کری؟ مه‌گه‌ر مه‌ی به‌کری !

گیا شینی به‌هاران هه‌ره‌تی خونه‌چه وه‌بی
 لات وایه به‌هه‌شت ئه‌گه‌ر هه‌بی وه‌ک ئه‌و بی
 مه‌یگێر وه‌ره تا به‌هه‌شتی دنیا ماوه
 هه‌شتیکی له مشته بی‌نه نه‌ک نۆ بی، نه‌بی

زانا له جيهان كه سيكه خهه دانه گري
 دلتهر بزي، وشكي له دلا رانه گري
 تا سواله تي زين به بهردي مردن ده شك
 دهستي له ملي شووشه و يار هه لنه گري

چون توبه له مه ده كه هه تا مه مابي؟!
 نه و روزه مه خوره وه كه پهيدا نابي
 نه خوازه به هار و چيمه ن و ديمه ني گول
 توبه ي چي؟ هه زار توبه له توبه ي وا بي

بو زاني دلان هه ر مه يه ده رمانى بي
 زانا نه وه يه تامى له مه ي زانى بي
 نه و كونه په روى لوى له مه ي پى ده سرن
 به رمالى هه زار سوفي به قوربانى بي

كاتى له زهوى وه نه وشه سه ر ده ردينى
 سروه ده مى خونچه ماچ بكا و راي زينى
 چه ند خوشه له گه ل خونچه ده مى راي بوبرى
 تو توبه شكين و نه و دلت نه شكينى

نه و جوانه كه خوم ده ليم به ته نيا جارى
 باوهش به يه كا بكه ين له ده م پرووبارى

چیمه ن گول و سهوزه پوش و ئیمه ش سه رخوش
پیم وابی به ههشت وایه ، به لام لی باری

بۆم بان که نه مه یگیرئ که : با مه ی بینئ
پیری چله کیش باده یه خوی بنوینئ
سه ر خوشئ بنالینئ له نیوه ی شه و دا
سه د نوێری ریا بازی مر و مۆچ دینئ

شیخئ به ژنی خراپی گوت : بی شه رمی
بۆ هه رچی ده ست بۆ به ری ساز و نه رمی
پیی گوت : به لئ من وه کوو دیارم هه ر وام
تۆش داخۆ وه کوو نیشان ده ده ی دلگه رمی؟

گه ردوون که به زانیاری بکردا کاری
چۆن وا پر ده بوو له هیچ و پوچ و خواری
که ی راسته هه ژار و لیو به بارن زانا
بی میشک و که ریش له زیړه نال و باری!

گه ردوون وه کوو دیو به راوه ژوون ئاکاری
هاوالی نه زانانه ، دژی زانیاری
مه یگیر وه ره هۆشم به ره به لکوو جاریک
لیی تیکچئ به لای ئیمه بچه رخئ باری

هۆشم که دهبی خهفەت دلم دەر دیتی
 سەرخۆش که دهبم : هۆش له سەرم نامی
 کاتیکه نه زۆر مهست و نه زۆر وشیارم
 گیانم به فیدای ئەو دهمه دنیا دیتی

چاو جوانه به یانه و کهله شیر دهخویتی
 بانگیکی له مه یگیر بکه با مه ی بی
 داخو شنه بای به یان، خوناوکه ی باران
 که ی بیی له سەر گوپه که مان برژی

ئەو کۆشکی مله ی ده کرد ده گه ل عاسمانی
 شاهانی ده که وته وه له دەرک و بانی
 دیتم په پوسیمانیه لی دهخویتی :
 کوا بگره وو به ردهت؟ ، به زم و په زم کوانی؟
 خه م بۆچی له سەر بوون و نه بوون داده گری؟
 دوا رۆژ چیه که ی دی؟ چته وا بۆی ده گری؟
 مه ی فرکه ! مه ترسی به قهرز، نازانی
 نیوانی هه ناسه یه ک ده ژ یان ده مری؟

بی خه م به ، ژیان هه لیکه ها کا مردی
 تاویری مهرگ گلا و له بنیا وردی
 نازانی له کوپوه ناردراوی ؛ سا به خودا
 ناشزانی مهرگ ، که مردی بۆ کوپی بردی

ناچاری ئەشی باری مەرگ هەلبەری
 ناشی هەموو دەم لە ترسی مردن بمری
 خوین و ڕەگ و پیستیک و دوو سی ئیسقانیك
 وه بزانه نه‌بوون ، بۆچییه خەم داده‌گری ؟

وه بزانه جیهان به ئاره‌زووی تۆ ده‌گه‌ری
 ئەم چەرخ و خولە‌ی هەمووی به‌ فووی تۆ ده‌گه‌ری
 وه‌بزانه که سه‌د سالی ژیاوی ، پاشان چی؟
 مەرگیکه له‌ سه‌ر ڕیگه‌ له‌ دووی تۆ ده‌گه‌ری

دنیا وه‌کوو خۆیه‌تی و مرۆ نامینی
 تۆ تۆزی ئەویش هەر وه‌کوو سۆزی و دوینی
 ئیمه‌ش که نه‌هاتبوین وه‌کوو خۆی وابوو
 لیشی ده‌رده‌چین که‌مایه‌سی ناهینی

ژیانت چیه ؟ تا چووک و شلی ، شاگردی
 وه‌ستای که گه‌یشتی ، پاشی : پیری ، مردی
 پوختایی وتار له‌ من بیسی باشه
 تۆزیکي له‌ خۆل به‌رز ببووی ، با بردی
 زانیوته له‌ هه‌وت و چواره‌وه هاتی که بووی
 گێژیت و له‌ بیری چوار و هه‌وتا ون بووی
 ئاسووده بژی هه‌زار که‌ره‌ت پیتی بلیم

نايه يته وه گهر مردی ، ئیتر چووی ههر چووی

مه ی تیکه وه خو دهر فته ؛ هاکا مردی
 له م ژیر گله بی هه وال و بی هاوده ردی
 وا پیتی ده لیم شتیک له لای کهس مه یلئ
 نایته وه گول په لکه گوئی بابر دی

گهردوون وه کوو مندا له بهر بیکاری
 خستینه دهری وه ک مت و موور بو یاری
 تاویکی له بهر دهستی ئهوا دین و ده چین
 ده خرینه وه سندووقی نه مان یه کجاری

رپاویره ، دلت خوش که چما خه م له بهری
 دهر فته له دهست ئه گهر نه دهی به خته وهری
 یه ک جاره که دروایه وه هه ل ناده یه وه
 هوشی بدهری ! مرۆی ، نه سهوزه و که وهری

ئه م خه لکه ، له کارگای خودا دیته دهری
 ههر کاری ئه ویشه سیس ده بی و هه لده وهری
 ئه ی خوایه ! ئه گهر باش بوو له پای چی نه ت هیشته ؟
 گهر پووچ و چرووکه ، کییه کردوویه بهری ؟

سه رخوش دلی نایه پیاله یه ک بشکینی

هه‌ر تۆزى له‌بار و رېك و پېك بنوینى
خواته‌و هه‌موو لاشه‌ ناسك و لاوچاكه
بۆچ رېكى ده‌خا و له‌ داخى كىي ده‌پزىنى ؟!

پرسیم و نوایم و گه‌پام لیڤ و له‌وى
هیچ به‌لگه‌ نه‌بوو ته‌مى گومانم بره‌وى
ناژین به‌ خه‌یالى ته‌و به‌هاره‌ی نایه
تا ماوه‌ ژیان.. باده‌ له‌ ده‌ستمان نه‌كه‌وى

گه‌ردوون به‌ دزی دوینى له‌ لام دركاندى
هه‌رچى به‌سه‌رت دى له‌ ده‌س ئیمه‌ت زانى
له‌م چه‌رخ و خوله‌م دا ده‌سه‌لاتم بوایه
خۆم ئیسته‌ ره‌ها ده‌کرد له‌ سه‌رگه‌ردانى

مه‌یگێڤ مه‌یه‌ به‌ر بارى خه‌مان ، مه‌ی با بى
چا نابى جیهان به‌ ئیمه‌ ، با دل چابى
چت دیته‌ به‌رى له‌ رپی ژیان گوپی مه‌ده‌رى
هه‌رگیز وه‌كوو ئاواتى دلى كه‌س نابى

چووكتیک له‌ كه‌لاوه‌یه‌ك له‌ به‌ر لابی
ده‌یکۆلى به‌ دندووکی ، سه‌رى پاشایی
پیم وابوو ده‌لى : بمگه‌ره‌ گه‌ر ده‌توانی
به‌و كه‌له‌یه‌ سویند ده‌خۆم له‌ ده‌ستت نایی

دیم گۆزه کهریک قورپی دهشیلا دوینئ
 دهنگیکم دهبیست ، باوکه کورپی ده دوینئ :
 رۆلهم به زهییته به بابی خۆت دانایه ؟
 مه مشیله به قهوه به هیمنی پیم لی نئ !

مه یگێر وهره مهی بینه زه بوونی بۆچی ؟
 با پئ بکهین داخ له دهروونی بۆچی ؟
 کئ پرسى به تۆ کرد له نه بوون و بوونا ؟
 بیهووده کزی بوون و نه بوونی، بۆچی ؟

هه رکهس که دهسی به تیکه نانئ برهسی
 لاکوخی هه بی ، شهوانه تیى دا وهحهسی
 چه ند خوشه ژیانى وا چ ئازاده به دل
 بۆ خۆی بی ، نه ئاغا بی ، نه بهردهستی کهسی

رۆزی و ته مهنت پتر بکهی ، ناتوانی
 بۆ زۆر و کهمیش پهروش و سه گهردانی
 زۆر دهسته وهسانیت و بزۆزیشی به دهم
 ئاواتی دلت له میو بکهی نازانی

نه یخۆی و نه پۆشی ، ئه دی بۆ چیت کۆشی ؟
 سه رقائی ! شهو و رۆژ ده کپری و ده فروشی
 لیو ته رکه به مهی ، لیوی کچۆلیک بمژه

ژیر گل هەر دهی ، پهروشی یان دلخوشی

بروات که به دنیا به له ته کما به ده می
بروانه له گورسان و رامینه که می
میرووله که کیشه وهی ده کهن لیر و لهوی
هەر یه ک له ده می دایه گلی خونچه ده می

دهستم که برۆبایه خودا ئاسایی
گهردوونی ترم دهخسته پروو سانایی
به دبهختی بهشی نهزان و نامەردان با
دلخوشتیم دهدا بهرامبهری زانایی

مه یگیر وهره! گا زهوی له پشته ، بهمه چی ؟
بادهم بدهیه جند و فریشته بهمه چی ؟
مه یخانهیه کم نشان ده ، ئهوسا دنیا :
مزگه وته هه مووی ، دیر و که نشته، بهمه چی ؟

یان دهچمه بهههشت هوری له دهوهره کۆ بی
یان ئاگره جیگه م به چزه و بۆسو بی
جوانیک و مهی و نهی و بههاریک بۆ من
چیم ناگره که ، قهرزی بهههشت بۆ تو بی

دلبر که بمان داتی مه ییک و ماچی

به‌رمال و ڤدین به توونی ئاگر داچی
 دلتهر له جه‌هنده‌مایی ، سا ده‌رکی به‌هه‌شت
 گه‌راوه به قور تازه که‌سی تی ناچی

ئوخه‌ی که نه‌ما باوی خه‌یالی خاوی
 مه‌یگیڤی ده‌بینمه‌وه به باده‌ی ئالی
 گه‌ره‌ی ڤه‌مه‌زان به‌ربوو ، ئه‌وا جیژن هات
 ده‌م بیینی له ده‌م گا و که‌ران ڤامالی

مه‌یگیڤ له‌مه ڤروانه به سیله‌ی چاوی
 ڤاڤردوو ، نه‌هاتوو ، له سه‌رت ده‌رباوی
 تاکه‌ی خه‌می زوو کۆچ ده‌که‌م و دیر هاتم ؟
 مه‌ی تیکه وه‌خوین دره‌نگ و زووی پی ناوی

مه‌یخۆره‌وه‌کان ده‌وه‌رن و ساز ده‌ین کۆڤی
 مه‌یگیڤ وه‌ره با ده‌فری شه‌ڤاب هه‌لچۆڤی
 ده‌یزانی خودا ڤۆژی به‌ری ، مه‌یخۆرین
 تیکی مه‌ده ، زانستی خودا ناگۆڤی

مه‌ی خۆره‌وه نی و له ئیمه‌هاتوو به‌گه‌مه‌ی
 خوشت به دزی هه‌زار دزی و حیزی ده‌که‌ی ؟
 فیزمان به سه‌را لی مه‌ده مه‌ستی ناکه‌ی
 هه‌ر کاری ده‌که‌ی هه‌زار که‌ڤه‌ت خوژگه به مه‌ی

جوانی به پهله و بهبی نه وهستان پۆیی
 پۆژگاری ژیان وهک شهوی مهستان پۆیی
 ئەم ژینه که هەر دەمیکی دنیای دینا
 داخه که بهییهووده له دهستمان پۆیی

زستانی ژیانه وا قهلی مهرگه قری
 پیری ملهیهک بوو پهگی لاویمی بری
 بالدارى جوانیم له لکی ئاواتم
 هاواره لهمن چ زوو به زوو نیشته و فری

پاڤرد ته مه نه هه موو به نافه رمانی
 نه نیووکی دلم له چهوتی ژهنگی هانی
 هیشتا به هومیدی به زه ییم چون هه رگیز
 پیم وا نه بوو دوانی ، هه ر به تاکم زانی

فه رمووته عه زابم هه یه ترسو لی بی
 له م گفته دهبی ئهوی بترسی کی بی ؟
 تو په حمه تی، له کوئی بی ، عه زاب بیکاره
 ئه و جیه که بی تو یه دهبی له کوئی بی ؟

چاوم که به گریان هه بوو ، یار تاوی
 ده پروانی له ئهشکی من به گو شه ی چاوی
 به م چاکه یه له نیازی گه یستم که ده لی :

تۆ چاکه بکه و بیبه ده ئاوی هاوی

بوولیله که هات ، مه پرسه کهنگیی ساله
مه ی فرکه له خورینی به تاس ، به پیاله
شیخ وازی له ههنگوین و گهزویه و من مه ی
مه ی تاله دهبی هه ق بی ، دهلین : هه ق تاله

شیخ ویستی له دهردی یار و مه ی چا بمه وه
بۆ ژینی له پاش مهرگ ئه شی پا بمه وه
نازانی که بۆچ هۆگری یار و باده م ؟
پیم خوشه له حه شریش ده گه لی رابمه وه

گۆیا له به هه شت مشه و فشه ی خۆراکه
هوری و کور و ههنگوین و شه رابی پاکه
بۆم تیکه به یادی کۆنه قه رزان مه یگێر
ئهم دهنگی دههۆله تا له دوور بی خوشه

لیم بۆته مه ته ل : به هه شته ، جیگه ی حووره
ههنگوین و که ره و شیر و مه ی و کافووره
با ئیمه به مه ی لیره به هه شتی ساز دهین
تا پیای هه ژار ده گاته به غدا ، دووره

شووشه ی مه یه که ت بۆچی رژاندم خوايه ؟

وهك شووشه، نه شه و دلت شكاندم خوايه ؟
 مه يخوره منم كه چي يه كي تر ده گري !
 بمبووره له پهرده دا گهياندم خوايه

دنيايه له (كهو) ده ، بي گوناهيكي نيه له كهو

ده = له بيژنگ ده

كهس بي هه له نه ژياوه له سهر ئه م زه وييه
 من كرده خراپ و توش خراپه م توش كه ي
 جياوازي له نيوان من و تو ، خوايه چيه ؟

به خشين ، له گونا و هه له چاو پوشينه
 تو چون هه ره شهت به ئاگري پر تينه
 بم به خشي به نوژانه وه كه سمان له كه سه
 به گونا هه وه بم به خشه ده ليم به خشينه

مه يخور كه نه بن كاو له ده بن مه يخانه
 خويني ده هه زار توبه له گه ردنمانه
 به خشين چ ده كا ئه گه ر گونا هبار نه بي ؟
 له گونا هه وه به خشين و به زه ي خوا جوانه

هه ر رپيه برپم گشتي هه له و لارپيه
 وا ديمه په نات باري گونا هم پيه
 بم به يته به هه شت ئه گه ر به نوژ و رۆژوو

سهودايه ، ئيتربهخششهكهت له كوئيه ؟

كى پوژى بهرى قورى منى شىلاوه ؟
 كولكه و مهزهزم به كام تهشى ريسراوه ؟
 كارم كه يهكى نهگرت و ليم ئالوزا
 سووچم چيه؟ لاي خوتهوه ههليچراوه

ئهى تهكهنشين شىخى به سووره و توره
 پيت وانهبى ههر مهستيه ، كارم زوره
 من خوئينى ترى دهزم و تو خوئينى ههزار
 جوابم دهرهوه كييه پتر خوين خوره ؟!

دهرويش وهره ئهم حاو و حوهت بى خيره
 دهم بهستهى و توزاوى وهكوو گاگيره
 خوا چاوى له دهست نيه پوژووى بدهيهى
 ژيانىكى كه پى داوى به مهى بسپيره

دنيا به دهسى دهسته كهر و گاييكه
 ههر جاشهكهره: وهزير و پاشاييكه
 ديندار به كهسى دهلين نهزان و گيژه
 ههركهس كه دهلين كافره زاناييكه

خويتتالى مهلا ! به ريش و پەشم و جبهوه
 ئهمروشت له دهست دهچى به بيرى سبهوه

زۆر وشکی دهبی به دهسته چيلهی ئاگر
فهرموو وهره مه یخانه دهمی ته پ به وه

وا چاخى گوله و دار و دهوهن گول پۆشه
دهرویش وهره بهر! وهرگره مهی بینۆشه
بروانه له گول به ئه قلی تو پى ده که نى
بو بیری جه هه ندهم ، دل و پرووت ناخۆشه

ههر کهس که ته واوه ناته واوی ماله
کى خيوى کولاو و کاله بو خوى کاله
خويتتاله هه تا ملان له ناو شیرنايى
کى پرووگهش و خوين شیرنه ژينى تاله

خويتتالت دهوى؟ ئيسكى گرانت گهره که ؟
بو ته کيه بچو که دهرد و ژانت گهره که
مه یخانه يه جى ليو به بزه و پروو خوشان
مه یگيرى بينه گهر ژيانت گهره که

خاييام که سهرت گهرمه به مهی دلخۆش به
دهس له ملی کچوله يه ک ده که ی دلخۆش به
دوا پۆژى هه موو شتيک نه بوونه و چوونه
واى دابنى ههر نه بووى ، که هه ی دلخۆش به

گاييکه له عاسمان و ناوى کويه

گاییکه دهلین هه لگهر ههرد و بویه
سهیری که ره گهل بکهی له ناو ئه م جووته
گهر ژیر و بهیری سهیری خوش بو تویه

رۆیین و زه مان په شیو و ئالۆزاوه
سه د گه وههر و دور په کیکی لی نه سماوه
داخی به دلم هه زار وشه و بیری چاک
که ر بوونه ته له مپهر و نه بیژراو ماوه

ئه ی خوایه له کارت سه ری زانا گێژه
شیرنایی ده نی یه ده م ؛ ده لیی مه ی چیژه
خۆت جوانی دروست ده که ی ، ده لیی مه ی بینه
پیالیکی پراوه، لاری که و مه ی پرژه

دیم پیری له مه یخانه سه ری ده خولاوه
ناترسی ؟ وتم ، که بمری ؟ چت بۆم ماوه؟!
فه رمووی وه ره پێداکه، گه لی وه ک من و تو
رۆیشتن و کهس نه هاته وه له و لاوه

له م رێگه درێژه که مه رگی ناوه
کئ هاته وه باس و خه به ری هیناوه ؟
وه ستان له دوو رپییانی نیازی پر و پووچ
بیهووده یه ، هه رچی چوو نه هاته دواوه

خشت پیژی هه تا کهنگی به سهر ده‌ریاوه
 ئاخ چه‌نده ر‌قم له بت په‌رس هه‌لساوه!
 کابرای که ده‌لی ده‌چته جه‌ه‌نده‌م خه‌ییام
 چۆن زانی؟ چ دیویک خه‌به‌ری پی داوه!؟

دوو پرووی به‌سه ، پروو ده‌که‌مه مه‌یخانه
 ئەم ر‌یشی سپی به‌ مه‌ی بره‌نگی جوانه
 پیوانی ته‌مه‌ن گه‌یشته حه‌فتا تا که‌ی
 خۆم هه‌ر وه‌کوو هه‌م نیشان نه‌ده‌م ، شیتانه؟

مه‌ی تیکه ! هه‌رایه ! پیم ده‌لین بی دینه
 چۆن ره‌نگی به‌رم ؟ په‌رۆم له هه‌ش دا شینه
 به‌رماله گونا‌ه‌باره که‌شم وا شر بوو
 هه‌لناگری ته‌قه‌ل به‌ باری بیکه‌ین پینه

مه‌یگێر وه‌ره بۆم تیکه دلم زۆر ته‌نگه
 کئ باشه ؟ هه‌موو که‌س ده‌ پروو و سه‌د ره‌نگه !
 با مه‌ی بیه‌رستین و ئیتر واز بێنین
 تا وابئ موسلمانه‌تی شهرم و نه‌نگه

مه‌یگێر به‌ سه‌رت پردی سیراتیش که‌له‌که
 سه‌یرانی به‌هه‌شت سه‌یری دوو چاوی به‌له‌که

زۆرم له خودا ويست و كه مېشى نه گه يى
 هه ر تۆبه يه ده مداتى ئه وېش نه م گه ره كه

خۆ دووره كتيب بگه ره ، گه مه ئى منداله
 ژير بيرى له سه ر شه راب و لئوى ئاله
 هوش ت بئ هه تا خوئنى نه پرتووى گه ردوون
 تۆ خوئنى كچى په زان برېژه پياله

تازهم كه به كه و نه مه ي ، جيهانىش كه و نه
 زۆر لاش و سه رى تئوه درا ئهم ته و نه
 چۆن هاتى؟ چلۆن ده چى ؟ چلۆن بووى و ده بى ؟
 خه و دات نه گري و ه كوو خه يال و خه و نه

له م بيره كه چين نهئنى پشتى په رده
 هه ر بيره وه رى كاس و به داخ و ده رده
 ئه فسانه يه كى دوور و دريژ و بئ بن
 ده ستى به ره بۆ پياله ، ده ست له و به رده

چم بيستوو له م جيهانه يان چم ديوه
 زانيومه چيه ، هيچ نه بئ نيوه و نيوه
 مردن چيه ؟ هه رچى ده كه م و ده كرېتم
 شيواوم و سه ر نابه مه ده ر له و شيوه

لەم ھاتنە بێھوودەییە بیرم شاشە
 سەرباری خەمان بیر و خەمی ئەولاشە
 مەگێڕ وەرە قۆڵ ھەلکە گلێنەت بێنە
 خەم چلکی دلە ، بە مەی بشۆرین باشە

بێ دلەبر و مەی تەمەن بەسەر چوون ھیچە
 بێ ڕەنگی مەی و دەنگی بلور ، بوون ھیچە
 ئازا و بە دلخۆشی بژی چەند ڕۆژێک
 ڕابوێرە ، لە ھیچ بیر مەکەو ، گەردوون ھیچە

مەگێڕ وەرە بۆم تێکە ئەوا نیوە شەو
 بەس بیرێ لە مزگەوت و کەنشتان بکەو
 دلتنەگی جەھەندەمی و بە ئاواتی بەھەشت؟
 دایناوہ خودا کوێندەری . بەس لێکی دەوہ

دلتنەگی مەرگ نابێ ئەوہی لێزانە
 ئەم مانەوہمان وچانی ڕاگوێزانە
 تێر سەیری گۆلت نەکردووہ بوویتەوہ گل
 لە شوین گۆلە نەورۆزە گەلارپێزانە

زستانە ھەتا ڕوو دەکەمە مەیخانە
 ھەر لاسکی گۆلە و لە دەوری ئاگردانە
 وەدیارە نەیاری جوان و ڕووخۆشە جیھان

تۆله‌ی ده‌می پێکه‌نینه ئه‌م سووتانه !!

ئه‌م هاتن و چوونی ئێمه‌ چی له‌دوايه؟
 کێی وا هه‌یه‌ له‌م گۆله‌ هه‌لکا تايه؟
 ئه‌و لاشه‌ هه‌موو ده‌که‌ونه ئاورگی نه‌مان
 سووتمانی وه‌هام نه‌دیوه ، دووکه‌ل نایه !

هه‌رچیکی هه‌لی ، به‌شی له‌ ئاوا بوونه
 سه‌رکه‌وتنی هه‌وراز و به‌ره‌وژیر چوونه
 شین بووی له‌ زه‌وی ، پێ ده‌گه‌ی و ده‌ت هێرێ
 ئاشپه‌ر خه‌دا و ئاشه‌که‌شی گه‌ردوونه

ئه‌م کۆنه سه‌راوپه‌رده که دنیای ناوه
 شایی له‌ به‌ریک ، شینه له‌ پێنسه‌د لاوه
 ئه‌م خه‌وانچه‌یه به‌رماوی هه‌زار جه‌مشیده
 گۆره و گه‌لی بارامی تیا نیژراوه

هه‌ر بینه و به‌ره و ، هه‌لخول و هاتوچۆیه
 گۆی هه‌لخه هه‌موو ده‌نگی بژی و رۆرۆیه
 خه‌رمانی ژیانه سووره ، گه‌ردوون سه‌رکار
 رۆکردن و پێوانی مه‌یه له‌و کۆیه

هه‌ر خاکی هه‌یه خۆلی له‌شی یارانه
 هه‌ر چاو و دلی دلبه‌ر و دلدارانه

وهك ئاو كه هه‌ور خۆل و گلیش هه‌لبگری
تا رۆژی هه‌شر ته‌وژمی خوین بارانه

ئهی خوایه چ بیوه‌فایه ئهم دنیایه
ده‌رد و ر‌ک و کینه گشتی هه‌ر له‌و رایه
بروانی له‌ ناو دلی ره‌شی خاکی ره‌شا
زۆر گه‌وه‌ری تیدایه که نرخ‌ی نایه

خاک‌ی که له‌ ژیر پی و په‌لی شوانانه
سنگ و مه‌مک و کو‌لم و ده‌می جوانانه
هه‌ر خشت‌ی له‌ کام قوژبنی دیواریکه
یان شانی وه‌زیر یان سه‌ری سولتانه

هه‌ر سه‌وزه که تازه له‌ ده‌م ئاو‌ی پرواوه
وه‌ک تازه خه‌تی له‌ لیوی لاوی پرواوه
هه‌نگاو‌ی له‌سه‌ر شینکه به‌پاریژ دانی
ئهو شینکه له‌ خاکی مه‌سته‌چاو‌ی پرواوه

بو ئاو‌ی شه‌وی گۆزه شکاو‌یک لامه
فرمی‌سکی وشک نابنه‌وه بی ئارامه
که‌لله‌ی سه‌ری شا و ده‌ست و په‌لی ده‌رویشه
تیکه‌ل بووه نازاند‌ری کامه‌ی کامه‌؟!

ئەم گۆزە کە جی ئاوی کریکاریکە
چاو و دلی چەند وەزیر و خونکاریکە
هەر پیالە مەیه ک بە دەستی سەرخۆشیکە
کەللە ی سەر و میشکی ژیر و وشیاریکە

ئەم بادەیه گیانە چۆتە لاشە ی پیالە
وە ک من بە پروالە جوان و ، ژینی تالە
ئەم شووشە یە کە تۆ دەلێی پێدە کەنێ
فرمیسکی هەژارانە لە خوین دارمالە

گەردوون مەیه کە ی مەرگە ، جیهان مە یخانە
دەرخواردی دەدا هەرکەسێ لێی میوانە
بینۆشە بە پرووی خۆشەووە گەر نۆرەت هات
جەژنیکە شەپۆریکی دەگەڵ یارانە

تا باخی گۆلی بەخت و جوانیت لەبەرە
سەرخۆش بە ، دلت خۆش کە ، چ وەختی کەسەرە ؟
ئەو رۆژی لە دەس دەچی وەگیر نایەتەووە
چەپ گەردی زەمانە دوژمنی قەستەسەرە

پیشی من و تۆش رۆژ و شەویک بوون ، کاکە
گەردوون لە گەرانا بوو وەکوو ئیستاکە
لەم سەر زەوییه لە هەر جی پێ وەگوێزی

خۆل و گلی چەند چاو و دلە ، ئەو خاکە

بیر کەم بتهنه ، رایەلە کەت بی پۆیه
 مهی رۆکە له کووپه ، چ ره‌وای رۆپۆیه
 ئەمرۆ کە به فیز و قۆزی ، سۆزی تۆزی
 با برده‌له ! پیت وابوو جیهان بۆ تۆیه ؟!

بایی مەبه به ژیان و کەمی رامینه
 زۆری وه‌کوو تۆ ئیسته سه‌تی له شوینه
 دلخۆش به هه‌تا ماوی ، مهرگ وا له کەمین
 تا تۆش نه‌رفینراوی به‌شت برفینه

بیهووده‌یه به‌س له سه‌ر مه‌ خۆ بنوینه
 بگره و بکوژه ، کۆ کهره‌وه و بستینه !
 سه‌رکاری مهرگ گه‌لی له تۆ زۆردارتر
 ده‌تکاته سه‌ر و ، ده‌لی : به‌شی من بینه !

ده‌رد و خەمی من که هیشتە نه‌براوته‌وه
 خوشی تۆ که ده‌نگی له جیهان داوه‌ته‌وه
 هه‌ر دووکی ده‌چی ، نه‌ ئەو ده‌مینیت و نه‌ ئەم
 گه‌ردوون له گه‌ره و هه‌زار ته‌له‌ی ناوه‌ته‌وه

دنیا به‌ خه‌یالی خۆ له توربین ناوه

زێرت ههیه ، عهزرت ههیه دیمه و ئاوه
 ئه و پۆژی مهرگ سهرت ده دا سهر به سهرین
 ههر دوو گهزه خاک و تۆپیک جاوه

خۆ بهس بده خه و که هۆش و بیرت پتهوه
 رابویره ژیان به مهی ئه گهر پۆژ و شهوه
 مردن که برای گه ورهیه بۆ خه و ههر دیت
 ئه و کاته له ناو نوینی گلا تیر بخهوه

ههر دهرد و کوڵ و ژانه ژیا نی ناوه
 تۆ به فری گه لاوێژ و مهرگ وه ک تاوه
 ئه و تاوه تیا ماوی مه تاوێوه به خه م
 کوا ئاوی تری ؟ هیمی جیهانی ش ئاوه هیم = بناغه = ئه ساس

راستت دهوێ کاکه ؟ لیم بیسی چاکه
 جوانیکی په یاکه ، بادهیه ک پیداکه
 خوا کاری جیهانی کرد و لپی بۆوه ئیتر
 له سمیلی من و ریشی تۆ بی باکه

ئهم بوون و ژیا نهی ههیه چۆن پرووی داوه ؟
 ئه نجامی چیه و بۆچیه ، چی به دواوه ؟
 هیچ کهس نه بووه و نیشه به راست بیزانی
 ههر کهس به خه یال شتیکی بۆ هه لداوه

لەم جەغزە کە شوینی هاتوچۆی هەموانە
 بێ ژێر و سەرە و دوور لە پوان و سوانە
 کێ زانی لە کوێوە هاتوووە و کێوە دەچی
 هۆزان و نەزان وەک یەکە: سەرگەردانە !

هەوساری بە دەس خۆتە خراپە و چاکە
 هۆی خۆیەتی هەرکەس گەشە ، یان خەمناکە
 بێچارە ترە لە تۆ هەزار جار گەردوون
 بەس سووچ و هەلەت لە سوکری گەردوون پراکە

چاوم لە لکی هومێدە بۆم دانایە
 ئەو خۆزگە کە داش دەهات بەری هەبواوە
 زیندانە ژیانم دەرەتان نابینم
 ئالۆز و گری پوچکە یە ئەو هەودایە

چاوبەستی فەلەک دەستی بریم کوێرانە
 خستیمە جەهەندەمیک و ناوی ژیانە
 دەردی مە ، ئەگەر نەهاتووێ بیزانن
 پوو ناکەنە ئەم خەیمە شەری خەم خانە

بارانە دڵۆپێکی رڤا دەریاوە
 خۆلێکە گەر و خولێه لە بەر دەم باوە

ئەم ھاتنى ناو ژيان و چوونەت چۆنە ؟
میشوولەيەك و تۆزى گەرا و ، گەرياوہ

وا باشە پەنا بەرینە بەر مەيخانە
حەفتا و دوو میللەت بەمەچى شەريانە ؟
کەوتوونە بيابانى نەزانی ، بى رى
کوێرن ، لە شەوى رەشان و خۆ ليکدانە !

ھەر کارى دەکەم رۆژى بەرى نووسراوہ
بۆ چاک و خراپ خوا قەلەمى لى داوہ
پرسیار و گوناھى کردەوہم بۆ لە منە
نووسراوہ ، دەبى بيکەم ؛ ئيتەر چى ماوہ ؟

گەردوون چتە ؟ کى بى فەرە رپوت لى ناوہ
تير و تەسەلە و بەريکى پر لە دراوہ
بى شيو سەر ئەننەوہ ھەزاران زانا
بەم بوورە ئەگەرچى پيرى ، بىرت خاوہ

گەردوونى چەويل ھەر بە چەپى سوورپاوہ
ھەربۆيە ئەوى راستە تيا داماوہ
بروانە لە ھاوالەتى شووشە و پيالە
خوين کەوتە نيوانيان و ليو بە ليو چەسپاوہ

مه‌یگێر وهره ئهم هۆشه به‌کارم نایه
مردن ره‌شه‌باییکه ، ژیانم کایه
بۆم تیکه له گۆزه‌ی مه‌یه‌که‌ت ، ها‌کا دیت
گۆزیک له گلی منیش له‌ناو کل دایه

خویناله خهم و دوژمنه ، خۆی لی لاده !
خۆشی له که‌سیک لیو به‌ بزه و دلشاده
مه‌یگێر وهره ههر ره‌نجی له دنیا کیشام
به‌ر باده ! ده‌سا بمگه‌یه خۆت و باده

کی ره‌نجی ژیان ده‌کیشی ئازایه کوره
بارانی له زیندانی سه‌ده‌ف دایه ، دوره
پیاو بۆ خۆ بمینی مالی دنیا‌شی ده‌بی
پیوانه هه‌لیک به‌تاله زۆر جاری پره

زیر گهرچی نه سه‌رمه‌یانی پیاوی ژیره
بی دراو و هه‌ژار له سه‌ر زه‌وی یه‌خسیره
ده‌س ته‌نگیه وا وه‌نه‌وشه ملخوار و کزه
گول پیده‌که‌نی ، له باخه‌لی دا لیره

گول یاخه ده‌کاته‌وه به‌رامبه‌ر به‌شنه
بولبول دلی خۆشه که‌وتۆته ئاواز و قنه
تا تۆش و گولیش نه‌بوونه تۆزی به‌ر با

مهى بینه له گولزارى بخرین بار و بنه

نازداره بههاره ، سهوزیه ، دهم ئاوه
کوا دهفر و پیاله مهى ؟ دلم تهنگاوه
گهردوون گهلى وهک تو و منى سه د جار سه د جار
به پیاله دروست کرد و له بهردى داوه

چاوجوان وهره لام، به خهم بللى به و لاوه
لیم هالى ههتا داوى تهمن نهپساوه
نهوړۆزه چهمن سهوزه دهمنى سهرخوش بین
تا سهوزه له سهه گۆره کهمان نهپرواوه !

په نهجى گولى پروومت گوله کهم ، گول چینه ؟!
په ژینى به گول: گول له گولم په ژینه
تا شینکه له گۆره با به یه کتر شاد بین
داخوا چ دهمنى له دهورى گۆرمان شینه !?

بو دهردى دهروون و کولى دل مهى چاکه
ههه کوپه مهیه له سهه زهوى دل پاکه
لافاوى خهم و کهسهه که دهورى لى دای
مه یخانه: گهمپى نووچه ، بهلهز بوى راکه

مهى بیره وهرى چاخى جوانى خومه

هاورپاز و گلهی رۆژ و شهوانی خۆمه
 ئاله وه کوو چاوه کهم له دووری یاران
 تاله و بهلهزهت وه کوو ژيانی خۆمه

مردووی بهره مه یخانه روحی تیدایه
 ئه و بۆنی له مهی دی نه فهسی عیسایه
 ده رخۆنه که ده خریده سهری کووپه ی مهی
 تاجی سهری سه د کاوس و جه م هیژایه

مه یگێر وهره دهس مه گێره وه مهی بینه
 مهی ژینه له ناو لهش و له ره گدا خوینه
 کێ دیتی شتیک له ئاگر و ئاویشه ؟
 مهی ئاوی ژيانی مهیه ، خه م سووتینه

خۆلی له شه کهم به تایبه تی خر که نه وه
 مهی لی بدن و باشی ته ر و بر که نه وه
 خشتیکی بیژن له مه ، به لکوو جارێک
 مه یخانه که لینیکی به من پر که نه وه

چیه له گه ل ئه م جیهانه که وتوویه مله ؟
 بایی ، که ده لێن به خته وه ره و جیگه زله ؟
 که م پال ده وه ، ره شمایی له شت تیک ده ته پێ
 ئه ستونده کی کرمۆله پهت و سنگی شله

پامان و کزی بهسه ، وهره مهی تیکه
 وهبزانه ههموو کاری جیهانت ریکه
 خۆت دانئ له سهر پهلکه گولیک ئاونگی
 مهرگت به گزنگیکه ، تهمن تاویکه

لهم خانه دوو دهرگانه که پیت تی ناوه
 هاتووی به پهله و دهچیه دهری لهو لاوه
 ژینت به خهفت بارییه مهرگیش سهربار
 پیت وایه نه دۆراوی؟ خه یالت خاوه

بش بووبی وهفا ، ئیسته وهجاخی کویره
 کئ راسته لهوانی دیوته؟ یهک بژمیره
 ههر کووپه مهیه ههوالی دلپاکه و بهس
 بی فیله، مهترسه! خۆتی پی بسپیهره

مه یخانه دهگهڵ ههمدل و ههمدهم خوشه
 دهم بۆ دهم و دهستی بهری بۆ مهه خوشه
 زگ کووپه نییه ، له مهی جمهی بی دهم و ژهم
 بۆ لهمپهری خهم ، دهم دهم و کهم کهم خوشه

دۆستیکه بهراستی خهمره وینمانه ، مهیه
 ئیتر ههموو دۆستایهتی دنیا کهمهیه

چاخى گول و ياريكى گولندام و مهيه ك
 رابوئرى به دل ده ميك ، ژيان هه ر ئه مهيه

حه يفم له دلي دئ كه به بئ سووتمانه
 دلدارى تيا نه كردوو هيللانه
 هه ر پوژئ كه بئ دل به ر و بئ دلدارى
 بئ نرخه پر و پووچه زيانى ژيانه

پشكووتوو گول ، چ ديمه نى شهنگى ههيه
 مه يگير وه ره بوم تيكه ، دل م ژهنگى ههيه
 به س بوم بلئ چيروكى به ههشت و هوورى
 خيو و جنه ، رهنگى نيه هه ر دهنگى ههيه

وا جيژنى به راته و شهوى پوژى دانه
 سه ركارى خودا گهرمى گهز و پتوانه
 مه يگير به شى من وه رگره خوم سه رخوشم
 تا پوژى مهرگ جيگه مه ئه م مه يخانه

پيرم و ئه وه تهى له بيرمه ، ژينم تاله
 هه ر خوژگه به پاره و ، گله يى له م ساله
 له منت كه وي مردن دهيه وييم ، هاى مه يگير
 دواكوچه ده فريام خه دوامين پياله !